NORAKSTS
Lieta Nr.A420801910
AA43-1547-12/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 13.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneši I.Amona un V.Poķis,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* pārstāvim *B.B.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes valsts akciju sabiedrības „Privatizācijas aģentūra” pārstāvim *A.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* pieteikumā par ar valsts akciju sabiedrības „Privatizācijas aģentūra” valdes 2010.gada 28.oktobra lēmumu Nr.173/809 apstiprināto nekustamā īpašuma Rīgā, */adrese/*, kadastra Nr.*/kadastra numurs/*, privatizācijas noteikumu grozīšanu un mantisko zaudējumu atlīdzinājumu, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 16.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2004.gada 1.septembrī starp SIA *„/Nosaukums/”* un VAS „Diplomātiskā servisa aģentūra” noslēgts nomas līgums Nr.01-04-08 (turpmāk arī – Nomas līgums), ar kuru SIA *„/Nosaukums/”* nodots lietošanā nekustamais īpašums, kadastra Nr.*/kadastra numurs/*, Rīgā, */adrese/* (turpmāk – Objekts). Ar 2007.gada 9.jūliju VAS „Diplomātiskā servisa aģentūra” vietā stājusies VAS „Privatizācijas aģentūra” (turpmāk arī – Aģentūra vai atbildētāja).

2006.gada 4.augustā SIA *„/Nosaukums/”* iesniedza VAS „Privatizācijas aģentūra” Objekta privatizācijas ierosinājumu.

Ar Ministru kabineta 2007.gada 15.maija rīkojumu Nr.268 saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju” 12.panta ceturto daļu un Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 6.panta otro daļu Objekts nodots privatizācijai.

[2] Aģentūras valde 2010.gada 28.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.173/809 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru apstiprināti Objekta

privatizācijas noteikumi (turpmāk arī – Privatizācijas noteikumi) un atzītas SIA *„/Nosaukums/”* pirmpirkuma tiesības.

[3] 2010.gada 11.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA *„/Nosaukums/”* (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums, kurā lūgts uzlikt par pienākumu Aģentūrai izdot citāda satura Privatizācijas noteikumus, kuros ēkas privatizācijas vērtība būtu noteikta atbilstoši faktiskajai situācijai, ņemti vērā pieteicējas neatdalāmie un derīgie izdevumi, kas ieguldīti Objektā, kā arī mainīti privatizācijas nosacījumi attiecībā uz rekonstrukciju. Pieteicēja lūdz uzlikt pienākumu Aģentūrai atlīdzināt mantiskos zaudējumu par nepamatoti samaksāto nomas maksu Ls 12064,75 apmērā. Pieteikums, tā grozījumi un papildinājumi pamatoti ar turpmāk minēto.

[3.1] Kā redzams no Privatizācijas noteikumu 1.3.2.punkta, faktiski pieteicējai tiek atsavināti administratīvās ēkas pamati, kas šobrīd atrodas rekonstrukcijas stadijā. Tādējādi apbūves cena Ls 78 030 nav adekvāta ne ēkas kadastrālajai vērtībai, ne reālajai tirgus situācijai, ne arī ēkas stāvoklim šobrīd, ne nomas attiecību uzsākšanas brīdī. Saskaņā ar Valsts zemes dienesta mājas lapā pieejamo informāciju ēkas kadastrālā vērtība šajā brīdī ir „0”.

[3.2] Atbildētāja, izstrādājot un apstiprinot Privatizācijas noteikumus, nav vērtējusi pieteicējas derīgos un nepieciešamos ieguldījumus Objektā, neraugoties uz to, ka VAS „Diplomātiskais serviss” ir saskaņojis pieteicējas derīgos un nepieciešamos izdevumus Ls 133 130 apmērā atbilstoši 2007.gada 22.martā starp pieteicēju un VAS „Diplomātiskais serviss” parakstītajam neatdalāmo nepieciešamo un derīgo izdevumu saskaņošanas aktam.

2004.gada 1.septembrī pieteicējai tika iznomāta 1970.gadā ekspluatācijā nodota ēka, kuras pirmo/otro stāvu aizņēma VAS „Latvenergo” piederošs strāvas transformators, kas kā apgrūtinājums bija reģistrēts zemesgrāmatā. Nomas līguma 6.2.5.punkts paredz, ka pieteicēja par saviem līdzekļiem ir tiesīga veikt ieguldījumus īpašumā, izdarot īpašuma kapitālo remontu, rekonstrukciju, pārbūvi u.tml., saņemot darba veikšanai nepieciešamās atļaujas saskaņā ar normatīvajiem aktiem, atbilstoši pieteicējas izstrādātajiem projektiem un remontdarbu izmaksas tāmēm, tās saskaņojot ar iznomātāju. Pieteicēja ir izstrādājusi un apmaksājusi ēkas rekonstrukcijas projektu. Saskaņā ar šo projektu VAS „Latvenergo” piederošais strāvas transformators par pieteicējas līdzekļiem ir pārvietots no zemes uz pašvaldībai piederošo zemes gabalu, kā rezultātā zeme atbrīvota no apgrūtinājuma un ēkas derīgā platība palielinājusies apmēram par 2 stāviem jeb apmēram 130 m^2, kas neapšaubāmi palielina gan ēkas, gan zemes vērtību. Apzinoties risku, ka Objekts var tikt novērtēts kopā ar pieteicējas ieguldījumiem, bet tie netiks atzīti un atskaitīti no pirkuma maksas, pieteicēja pārtrauca veikt ieguldījumus un veikt būvdarbus Objektā, kas neapšaubāmi pieteicējai ir radījis un turpina radīt zaudējumus ne tikai no samaksātās nomas maksas, bet arī no neiegūtās peļņas viedokļa.

[3.3] Privatizācijas noteikumu 9.8.punkts paredz, ka pieteicējai līdz 2013.gada 31.jūlijam ir jāveic ēkas rekonstrukcija, nododot to ekspluatācijā.

Ņemot vērā to, ka Objekta būvniecību pieteicēja bija spiesta apturēt iestādes faktiskās rīcības dēļ, šāds būvniecības termiņš ir neadekvāts, turklāt nav pamatota iemesla vispār Objekta pirkuma līgumā norādīt termiņu, kurā ēkas īpašniekam jāpabeidz celtniecība. Savukārt Privatizācijas noteikumu 9.8.4.punkts paredz, ka gadījumā, ja pieteicēja līdz 2013.gada 31.jūlijam nenodod ēku ekspluatācijā, iestādei ir tiesības prasīt Objekta pirkuma līguma atcelšanu. Šajā gadījumā Objektā veiktie ieguldījumi pieteicējai netiek atlīdzināti. Šādi noteikumi ir prettiesiski.

[3.4] Pieteicēja ir lūgusi atlīdzināt mantiskos zaudējumus Ls 12 064,75 apmērā, kas radušies sakarā ar to, ka šādu summu pieteicēja samaksājusi kā nomas maksu, jo VAS „Privatizācijas aģentūra" ir vilcinājusies ar privatizācijas noteikumu apstiprināšanu.

[3.5] Pieteikuma grozījumos pieteicēja ir lūgusi atlīdzināt vēl arī mantiskos zaudējumus Ls 854 apmērā, kas radušies kā izmaksas par juridisko palīdzību.

[3.6] Pieteikuma papildinājumā norādīts, ka Valsts zemes dienesta 2011.gada izziņā Nr.10-02/68073/2 ir norādīts, ka ēkas kadastrālā vērtība laika posmā no 2004.gada līdz 2011.gadam vairākkārtīgi ir mainījusies un vairākkārtīgi vērtība ir bijusi „0", tostarp arī tad, kad ēkas rekonstrukcija vēl nebija uzsākta. Tas pierāda, ka ēka ir bijusi mazvērtīga. Savukārt SIA „Realto" veiktajā nekustamā īpašuma novērtējumā norādīts, ka ēkas tirgus vērtība 2011.gada 26.augustā bija Ls 19 100 un 2010.gada oktobrī - Ls 19 700, bet neatdalāmie un nepieciešamie ieguldījumi īpašuma vērtēšanas dienā ir Ls 58 000. Arī tas pierāda, ka atbildētājas noteiktā apbūves vērtība ir neadekvāta.

Pieteikuma papildinājumos arī precizēts, ka pieteicēja lūdz atlīdzināt kā mantiskos zaudējumus arī nomas maksu par Objektu no 2010.gada decembra līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim, tostarp arī to nomas maksas daļu, ko atbildētāja ieskaitījusi līgumsoda samaksai.

[4] Atbildētāja paskaidrojumos par pieteikumu, lūdz to noraidīt. Paskaidrojumi pamatoti ar šādiem argumentiem.

[4.1] Pirms Objekta nosacītās cenas apstiprināšanas valdē to izvērtēja ar Aģentūras valdes rīkojumu izveidotā darba grupa. Noteicot apbūves vērtību, izmantots auditorfirmas „BDO Invest Rīga" apbūves vērtības aprēķins uz 2007.gada 1.oktobri, kurā restaurēta iespējamā apbūves tirgus vērtība pirms ēkas nojaukšanas, kas noteikta Ls 91 800 apmērā. No 2007.gadā noteiktās ēkas tirgus vērtības atskaitīta amortizācija 5% gadā, par 3 gadiem kopā 15% (kopā Ls 13 770,77), tādējādi iegūstot pašreizējo iespējamo apbūves vērtību Ls 78 030.

[4.2] Pieteicēja Objekta rekonstrukcijā būvdarbus neveic kopš 2007.gada, aizbildinoties, ka tai nav skaidri zināma Objekta cena un tā ieguldījuma atlīdzināšana. Tomēr 2009.gada 16.novembra vēstulē Nr.1.17/8405 Aģentūra informēja pieteicēju, ka būvniecības darbu apturēšana Objektā ir nepamatota. Aģentūra arī vairākkārtīgi sniegusi rakstisku

skaidrojumu, ka nomnieka neatdalāmie ieguldījumi Objektā tiek vērtēti un noteikti tikai tad, kad Aģentūras valdē tiek virzīti objekta privatizācijas noteikumi un ieguldījumi ir atzīstami saskaņā ar Civillikuma 865.-868.pantu un Privatizācijas aģentūras valdes 2006.gada 15.jūnija lēmumu Nr.109/733 ,,Par nomnieka veikto neatdalāmo ieguldījumu novērtēšanas pamatprincipiem".

Pieteicējas rīcības rezultātā Objekta sastāvā esošā ēka ir daļēji demontēta, būvniecības darbi tajā nenotiek jau kopš 2007.gada, un ēka reāli sastāv no pamatu fragmentiem un divām nesošajām sienām, kuras nostiprinātas ar metāla konstrukcijas sijām. No pieteicējas rīcības redzams, ka šāda situācija ir radīta apzināti, lai būtiski samazinātu valstij piederošā Objekta cenu, tādēļ atbildētājas ieskatā pieteicēja apzināti kopš 2007.gada neveic būvniecību Objektā.

Pieteikumā izklāstītajiem apsvērumiem par pieteicējas šaubām, ka pieteicējas ieguldījumi netiks atzīti un tai būs jānopērk par savu naudu uzbūvētā māja, nav tiesiskas nozīmes. Līdz ar to pieteicējai nebija nekāda pamata, vadoties no šaubām par tās veikto ieguldījumu atlīdzināšanu, pārtraukt darbus Objektā.

[4.3] Likuma ,,Par valsts un pašvaldību finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanu" 3.panta 2.punktā noteikts, ka manta atsavināma un nododama īpašumā vai lietošanā citai personai par iespējami augstāku cenu. Tāpat minētā likuma 7.panta pirmā daļa nosaka, ka valsts un pašvaldību mantu aizliegts atsavināt par acīmredzami pazeminātu cenu.

Tas, ka pieteicēja ir nojaukusi valstij piederošu apbūvi un nav izpildījusi nomas līgumā noteikto par ēkas rekonstrukcijas termiņiem, nedod tiesības pieteicējai pieprasīt, lai viss Objekts tiktu privatizēts par zemesgabala cenu, kas nepārprotami būtu uzskatāma par valsts mantas atsavināšanu par acīmredzami pazeminātu cenu, ņemot vērā arī Objekta atrašanās vietu.

[4.4] Attiecībā uz pieteicējas argumentiem, ka atbildētāja nav vērtējusi pieteicējas derīgos un nepieciešamos ieguldījumus Objektā, atbildētāja norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 865.pantu un 867.pantu nepieciešamie izdevumi ir tādi, ar kuriem tiek uzturēta lietas būtība vai aizsargāta no pilnīgas bojā ejas, sabrukuma vai izpostījuma, bet derīgie izdevumi ir tādi, kas uzlabo lietu, un proti, pavairo ienākumu no tās, un derīgie izdevumi atlīdzināmi tikai tādā apmērā, kādā tie paaugstinājuši lietas vērtību.

Ņemot vērā to, ka pieteicēja kā Objekta nomniece nav palielinājusi nomātās ēkas vērtību, bet demontējusi to līdz pamatiem, tādējādi būtiski samazinot tās vērtību, pieteicējas izdevumi rekonstrukcijas projekta izstrādei un vietas izpētes darbiem nav uzskatāmi par nepieciešamajiem un derīgajiem izdevumiem, un tādējādi nav kompensējami. Šāds secinājums ir ietverts Privatizācijas aģentūras darba grupas atzinumā par nekustamā īpašuma Rīgā, */adrese/* vērtību.

Pieteicējas ieguldījumu summu veido ēkas rekonstrukcijas projekta izstrādes izmaksas un valsts akciju sabiedrībai ,,Latvenergo" piederošā strāvas transformatora pārvietošana, kas ir uzskatāmi par derīgajiem izdevumiem.

Taču tā kā pieteicējas darbības rezultātā nav arī vairs pašas ēkas, tad nav pamata uzskatīt, ka šie izdevumi kaut kādā veidā būtu palielinājuši ēkas vērtību. Līdz ar to atbildētājai nebija pamata tos ietvert Objekta privatizācijas noteikumos kā nomnieka atlīdzināmos neatdalāmos ieguldījumus. Pieteicēja ir norādījusi, ka ēkas rekonstrukcijas darbus ir pārtraukusi, baidoties tieši no tā, ka šie ieguldījumi netiks atlīdzināti. Taču rekonstrukcijas projektam ir vērtība tikai tad, ja tas tiek realizēts, bet pieteicēja nav veikusi ne tādas darbības, ne ieguldījumus, kas palielinātu ēkas vērtību.

[4.5] Saskaņā ar likumā ,,Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" un likumā ,,Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" noteikto Aģentūrai kā privatizāciju veicošajai institūcijai likumdevējs ir piešķīris tiesības, izstrādājot privatizējamā valsts īpašuma objekta privatizācijas noteikumus, ietvert tajos tādus nosacījumus, kādus tā uzskata par nepieciešamu, vadoties no konkrētā objekta rakstura un specifiskajām vajadzībām. Savukārt privatizācijas subjekta kompetencē ir izlemt, vai tas ir ieinteresēts valsts īpašuma objektu privatizēt saskaņā ar tā privatizācijas nosacījumiem.

Objekta Privatizācijas noteikumu 9.8.punktā ietvertie nosacījumi attiecībā uz Objekta ēkas rekonstrukcijas termiņiem ir pamatoti un saprātīgi, ņemot vērā tās vietas kultūrvēsturisko vērtību, kur Objekts atrodas - Vecrīgu. Privatizējot Objektu, valsts ir ieinteresēta šīs vides sakārtošanā, nevis ēkas atrašanās vidi degradējošā stāvoklī neierobežotu laika periodu. Nomas līgumā noteiktais Objekta ēkas sākotnējais rekonstrukcijas termiņš bija 2 gadi, kas 2008.gadā tika pagarināts vēl uz 5 gadiem. Pie tā, ka Objekta ēkas rekonstrukcija līdz šim laikam vēl nav pat uzsākta, ir vainojama pieteicēja, nevis atbildētāja, un atbildētājas ieskatā Privatizācijas noteikumu 9.8.1.punktā noteiktais ēkas rekonstrukcijas termiņš līdz 2013.gada 31.jūlijam ir pietiekams un saprātīgs.

Papildus norādāms, ka šādu rekonstrukcijas darbu pagarināšanas termiņu pieteicēja pati bija norādījusi savā 2008.gada 16.maija iesniegumā Nr.04/2008, uz kuru pamatojoties, 2008.gada 17.jūlijā Privatizācijas aģentūras valde pieņēma lēmumu Nr.100/526 ,,Par grozījumiem 2004.gada 1.septembra līguma Nr.01-04-08 9.1.punktā un rekonstrukcijas darbu izpildes termiņu", kas nav pārsūdzēts.

[4.6] Atbildētāja nav vilcinājusies ar Objekta privatizācijas noteikumu izstrādāšanu un apstiprināšanu, jo, kā liecina tiesai iesniegtie administratīvās lietas dokumenti, atbildētājai bija nepieciešams laiks, lai noskaidrotu virkni jautājumu par Objekta sastāvā esošo un pieteicējas demontēto ēku, kas ir novilcinājis Objekta privatizācijas procesu, kā arī ilgstošā laika periodā nav bijis iespējams sakārtot nomas tiesiskās attiecības ar pieteicēju. Atbildētāja nav atzinusi savu rīcību Objekta privatizācijas procesā par prettiesisku, un arī pieteicēja nav iesniegusi tiesā pieteikumu par atbildētājas faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku. Nomas samaksas pienākums neizriet no pārsūdzētajiem Objekta privatizācijas noteikumiem, un prasījums par

mantisko zaudējumu atlīdzinājumu nevar būt saistīts ar prasījumu par Objekta privatizācijas noteikumu grozīšanu.

Pieteicēja nekad nav izvirzījusi nekādus prasījumus, kas būtu saistīti ar atbildētājas rīcību Objekta privatizācijas procesā. Turklāt pieteicēja norāda, ka Objekta privatizācijas noteikumiem bija jābūt apstiprinātiem līdz 2007.gada 12.oktobrim. Taču saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 188.panta ceturto daļu, ja iestādei, kas veikusi attiecīgo faktisko rīcību, nav augstākas iestādes vai tā ir Ministru kabinets, pieteikumu par iestādes faktisko rīcību var iesniegt gada laikā no dienas, kad pieteicējam par to kļuvis zināms. Tātad, ja pieteicējas ieskatā atbildētājai Objekta privatizācijas noteikumi bija jāapstiprina līdz 2007.gada 12.oktobrim, pieteicējai atbildētājas faktiskā rīcība, neapstiprinot Objekta privatizācijas noteikumus, bija jāpārsūdz līdz 2008.gada 12.oktobrim.

[4.8] Pieteicējas nomas maksas samaksāšanas pienākums neizriet no pārsūdzētajiem Objekta privatizācijas noteikumiem, bet gan 2004.gada l.septembra līguma par telpu nomu, kā arī likuma „Par valsts un pašvaldību finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanu" 5.panta pirmo daļu, kas nepieļauj valsts mantas nodošanu citai personai bezatlīdzības lietošanā. Kā izriet arī no judikatūras, samaksātā nomas maksa *a priori* nav uzskatāma par personas zaudējumiem. Līdz ar to nav pamatots pieteicējas prasījums par zaudējumu atlīdzināšanu.

[4.9] Atbildētāja nevar pārliecināties par to, ka juridisko palīdzību pieteicējai sniedzis zvērinātu advokātu birojs „O.Cers un J.Jurkāns". Jau tiesā iesniegtajam pieteikumam ir pievienota pilnvara zvērinātai advokātei *E.K.* un šī advokāte arī piedalījās tiesas sēdē. No Latvijas Zvērinātu advokātu padomes mājas lapā publicētās informācijas izriet, ka zvērinātai advokātei *E.K.* nav nekādas saistības ar iepriekš minēto advokātu biroju. Vienlaicīgi no Uzņēmumu reģistrā esošās informācijas ir redzams, ka *E.K.* ir arī SIA *„/Nosaukums/" /amats/*. Līdz ar to nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka pieteicējai nebija kvalificētu darbinieku un bija nepieciešama juridiskā palīdzība. Turklāt jebkurā gadījumā nav pamata atlīdzināt izdevumus par juridisko palīdzību pieteicējas prasītajā apmērā. Ja tiesa nolemtu, ka zaudējumi ir atlīdzināmi, tad apmēra noteikšanā būtu jāvadās no Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību".

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 16.septembra spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minēto.

[5.1] No likuma „Par valsts un pašvaldību objektu privatizāciju" 71.panta trešās daļas, likuma „Par privatizējamo valsts un pašvaldību īpašuma objektu novērtēšanas kārtību" 4.panta pirmās daļas, Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 8.panta pirmās daļas tiesa secināja, ka apbūvēta zemesgabala privatizācijas gadījumā zemesgabala novērtējums ir veicams

atsevišķi no objekta (ēku un būvju) novērtējuma un tas ir nosakāms atbilstoši Valsts zemes dienesta noteiktajai konkrētā apbūvētā zemesgabala vērtībai privatizācijas vajadzībām. Savukārt apbūves vērtību nosaka atsevišķi, nepieciešamības gadījumā piesaistot ekspertu. Lietā nav strīda par zemesgabala vērtības noteikšanu.

Lietā izšķirams strīds, vai atbildētāja pamatoti ir noteikusi ēkas vērtību privatizācijas vajadzībām.

[5.2] Atbildētāja ēkas vērtību noteikusi saskaņā ar AS „BDO Invest Rīga" 2007.gada 1.oktobrī veikto ēkas novērtējumu *(lietas II sējuma 204.-214.lapa)* (turpmāk arī – Novērtējums), un Objekta cenā iekļauta ēkas vērtība pirms ēkas nojaukšanas, no tās atskaitot amortizāciju 5% gadā par 3 gadiem (kopā Ls 13 770,77), tādējādi iegūstot pašreizējo iespējamo apbūves vērtību Ls 78 030. Atbildētāja uzskata, ka jāņem vērā ēkas vērtība pirms rekonstrukcijas darbu uzsākšanas, jo ēkas vērtība ir samazinājusies pieteicējas rīcības rezultātā. Pieteicēja norāda, ka šāda cena ir neadekvāta un ka jāņem vērā pašreizējā ēkas vērtība, nevis vērtība pirms rekonstrukcijas darbu uzsākšanas.

Tiesas ieskatā, parasti apbūves vērtība privatizācijas vajadzībām būtu nosakāma privatizācijas noteikumu apstiprināšanas brīdī, taču izskatāmais gadījums var tikt vērtēts kā izņēmuma gadījums.

Tiesas ieskatā atbildētāja ir pamatoti Objekta cenā iekļāvusi ēkas vērtību pirms ēkas nojaukšanas, jo pašlaik ēka atrodas rekonstrukcijas stadijā, tās pašreizējā vērtība neatspoguļo īpašuma patieso vērtību, kāds tika nodots lietošanā pieteicējai. Pašreizējais ēkas stāvoklis ir viens no rekonstrukcijas posmiem, un tas nevar būt par pamatu Objekta vērtības noteikšanai. Objekta vērtība nosakāma, izvērtējot Objektu kopumā, nevis atsevišķā tā rekonstrukcijas posmā.

Turklāt izskatāmajā gadījumā ir jāņem vērā tas, ka ēkas vērtība ir samazinājusies tieši pieteicējas darbību rezultātā, jo tieši pieteicēja nojauca ēku. Tāpat jāņem vērā, ka tiesību normas paredz pieteicējas tiesības, nevis pienākumu izmantot pirmpirkuma tiesības uz privatizācijas Objekta privatizēšanu.

Tāpat tiesa atzinusi, ka, apbūves cenai par pamatu ņemot ēkas vērtību pirms tās nojaukšanas, atbildētāja ir rīkojusies, ievērojot arī likuma „Par valsts un pašvaldību finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanu" 3.panta 2.punkta prasības – manta atsavināma un nododama īpašumā vai lietošanā citai personai par iespējami augstāku cenu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzinusi, ka atbildētāja pamatoti apbūves cenu noteica, balstoties uz ēkas vērtību pirms ēkas nojaukšanas.

[5.3] Izvērtējot to, vai atbildētājas noteiktā summa ir pamatota, tiesa konstatēja, ka tā ir noteikta, balstoties uz Novērtējumā norādīto. Novērtējumā norādīts, ka Objekts ir ticis apsekots un vērtējums izdarīts, balstoties uz tā faktisko stāvokli 2007.gada 1.oktobrī, bet iespējamā situācija pirms rekonstrukcijas uzsākšanas konstatēta, izmantojot SIA „Velves" 2005.gada 11.marta būvekspertu atzinumu par ēkas tehnisko stāvokli. Novērtējumā

konstatēts, ka apbūvi veido 1910.gadā būvēta un 70.gadu sākumā pārbūvēta dzīvojamā ēka un ka ir nojauktas ēkas nesošās un norobežojošās konstrukcijas līdz pagraba stāva līmenim. Ir analizēta Objekta atrašanās vieta un nekustamā īpašuma tirgus situācija. Par labāko īpašuma izmantošanas veidu atzīts, ka ēku ir lietderīgi nojaukt un būvēt no jauna. Novērtējumā noteikta arī apbūves vērtība 2007.gada 1.oktobrī - Ls 14 900.

Tiesa arī konstatē, ka līdzīgi apbūves vērtība ir noteikta arī pieteicējas iesniegtajā SIA „Realto" novērtējumā. Līdz ar to tiesa secina, ka nav pamata uzskatīt, ka Novērtējumā izmantotās metodes būtu neobjektīvas un uzrādītu nepamatoti augstu vērtību.

Tāpat tiesas ieskatā nav nozīmes tam, kāda bijusi ēkas kadastrālā vērtība attiecīgajā brīdī, jo ēkas kadastrālā vērtība nav ēkas tirgus vērtība, kas tiek izmantota privatizācijas vajadzībām.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja Objekta cenu noteikusi pareizi.

[5.4] Pieteicēja norāda, ka, apstiprinot Privatizācijas noteikumus, nav ņemti vērā pieteicēja derīgie un nepieciešamie ieguldījumi.

Starp pieteicēju un VAS „Diplomātiskais serviss" 2007.gada 22.maijā noslēgts neatdalāmo nepieciešamo un derīgo izdevumu saskaņošanas akts, kurā puses vienojušās, ka pieteicējas veiktie neatdalāmie nepieciešamie un derīgie izdevumi ir Ls 133 130 *(lietas I sējuma 112.lapa)*.

Novērtējumā konstatēts, ka pieteicēja uz 2007.gada oktobri Objektā ieguldījusi Ls 227 663, no kuriem Ls 142 393 apjomā kvalificējami kā nepieciešamie izdevumi. Pieteicējas iesniegtajā SIA „Realto" novērtējumā norādīts, ka kompensējamie neatdalāmie nepieciešamie ieguldījumi 2011.gadā ir Ls 58 000.

Tiesa konstatēja, ka ne likumos, ne Ministru kabineta noteikumos nav regulēts jautājums par to, kā privatizācijas gadījumā novērtējami nomnieka veiktie neatdalāmie ieguldījumi. Taču VAS „Privatizācijas aģentūra" valdes 2006.gada 15.jūnija lēmumā Nr.109/733 „Par nomnieka veikto neatdalāmo ieguldījumu novērtēšanas pamatprincipiem" 3.punktā noteikts, ka nomnieka neatdalāmo ieguldījumu apjoms un atlīdzināšanas kārtība tiek noteikta privatizējamā nekustamā īpašuma privatizācijas noteikumos un pirkuma līgumā. Šā Lēmuma 1.punktā noteikts, ka nomnieka atlīdzināmo neatdalāmo ieguldījumu apjoms tiek noteikts, pamatojoties uz Civillikuma 865., 866., 867., 868., 969., 970., 1207., 2154. un 2162. pantu un ievērojot noslēgto nomas līgumu.

Atbilstoši Civillikuma 865.pantam nepieciešamie izdevumi ir tādi, ar kuriem tiek uzturēta lietas būtība vai aizsargāta no pilnīgas bojā ejas, sabrukuma vai izpostījuma, bet derīgie izdevumi ir tādi, kas uzlabo lietu, un, proti, pavairo ienākumu no tās. Savukārt Civillikuma 867.pants noteic, ka derīgie izdevumi atlīdzināmi tikai tādā apmērā, kādā tie paaugstinājuši lietas vērtību.

Ņemot vērā minēto, tiesa secināja, ka atbildētāja pamatoti ir secinājusi, ka pieteicējas izdevumi ir derīgie izdevumi, taču tie nav atlīdzināmi, jo

pieteicēja nav palielinājusi nomātās ēkas vērtību, bet demontējusi to līdz pamatiem, tādējādi būtiski samazinot tās vērtību. To, ka ēkas vērtība ir samazināta, apliecina arī Novērtējums, kurā norādīts, ka ēkas vērtība pirms rekonstrukcijas bija Ls 91 800, bet pēc rekonstrukcijas uzsākšanas ēkas vērtība 2007.gada 1.oktobrī bija Ls 14 900. Arī pieteicējas iesniegtajā SIA „Realto" novērtējumā norādīts, ka ēkas vērtība 2010.gadā un 2011.gadā ir mazāka par Ls 20 000. Lai arī abos novērtējumos tiek minēts, ka daļa no pieteicējas veiktajiem ieguldījumiem ir atzīstami par nepieciešamiem izdevumiem, tiesa konstatē, ka nav pamata uzskatīt, ka novērtējumos ir runa par nepieciešamajiem uzdevumiem Civillikuma 865.panta izpratnē. Tiesas ieskatā nekas no abos novērtējumos minētajiem izdevumiem nevar tikt uzskatīts par tādiem izdevumiem, ar kuriem tiek uzturēta lietas būtība vai aizsargāta no pilnīgas bojā ejas, sabrukuma vai izpostījuma.

Līdz ar to secināms, ka atbildētāja pamatoti secinājusi, ka pieteicējas veiktie ieguldījumi nav atlīdzināmi privatizācijas procesā.

[5.5] Pieteicēja iebilst pret termiņa noteikšanu Noteikumos ēkas rekonstrukcijas veikšanai.

No likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" 6.panta pirmās daļas 6.punkta un 23.panta pirmās daļas tiesa secināja, ka atbildētājai ir tiesības, izstrādājot privatizējamā valsts īpašuma objekta privatizācijas noteikumus, ietvert tajos tādus nosacījumus, kādus tā uzskata par nepieciešamu, vadoties no konkrētā objekta rakstura un sabiedrības un valsts interesēm objekta izmantošanā.

Tiesa atzinusi, ka Noteikumos iekļautais nosacījums par ēkas rekonstrukcijas pabeigšanu līdz 2013.gada 31.jūlijam uzskatāms par saprātīgu un atbilstošu sabiedrības interesēm, jo gan valsts, gan sabiedrība ir ieinteresēta vides sakārtošanā un objektu radīšanā, kuri veido sakārtotu pilsētvidi. Līdz ar to pieteikums arī šajā daļā ir noraidāms.

[5.6] Pieteicēja uzskata, ka atbildētāja ir vilcinājusi privatizācijas procesu un tādējādi tai ir radušies zaudējumi samaksātās nomas maksas apmērā.

Tiesa konstatēja, ka ne likumā „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju", ne Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likumā nav noteikts termiņš privatizējamā objekta privatizācijas noteikumu apstiprināšanai.

No likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" 8.panta septītās daļas secināts, ka likumdevējs uz privatizācijas procesu izvēlējies neattiecināt vispārējās normas par procesuālajiem termiņiem iestādē un uz privatizācijas procesu nav attiecināmi Administratīvā procesa likumā paredzētie termiņi. Ņemot vērā, ka privatizācijas process ir specifisks un ilgstošs process, kura laikā privatizāciju veicošajai institūcijai jāveic daudz faktisku darbību, atbildētājai ir noteikta rīcības brīvība privatizācijas procesa termiņu noteikšanā, bet tai pat laikā termiņiem procesā ir jābūt saprātīgiem. Citiem vārdiem, tas, ka nav konkrēta termiņu noteicoša norma, nozīmē tieši to, ka jāvadās pēc vispārīgā principa - taisnīga procedūra saprātīgā laikā

(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 6.jūnija lēmums lietā Nr.SKA-505/2008).

Jēdziena „taisnīgu procedūru īstenošana saprātīgā laikā" saturs tiesai ir jānoskaidro atbilstoši konkrētās lietas apstākļiem.

[5.7] Likums „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" nenosaka termiņu, kādā ir jāizstrādā privatizācijas noteikumi. Līdz ar to atbildētājai nebija pienākuma tos izstrādāt nekavējoties, nenoskaidrojot faktiskos apstākļus saistībā ar Objekta rekonstrukciju un faktisko stāvokli. Izvērtējot lietas materiālus un ņemot vērā privatizācijas procesa būtību, tiesa atzīst, ka privatizācijas noteikumu izstrāde ir veikta saprātīgā termiņā un atbildētājas rīcība vērtējama kā tiesiska.

[5.8] Pieteikumā lūgts atlīdzināt mantiskos zaudējumus, kuri sastāv no nepamatoti samaksātās nomas maksas par Objektu un izdevumiem par juridisko palīdzību.

Mantisko zaudējumu atlīdzības priekšnoteikums ir iestādes prettiesisks administratīvs akts, prettiesiska faktiska rīcība vai prettiesiska bezdarbība. Ņemot vērā to, ka tiesa konstatējusi, ka Lēmums ir tiesisks un atbildētāja nav pieļāvusi arī citus pārkāpumus, attiecīgi nav konstatējams priekšnoteikums mantiskā zaudējuma atlīdzināšanai. Līdz ar to prasījums par zaudējumu atlīdzināšanu ir noraidāms.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 16.septembra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā izteikti pieteikumā minētie prasījumi, kā pamatojums norādīts turpmāk minētais.

[6.1] Aģentūra un tiesa, atzīstot, ka visi līdzšinējie pieteicējas ieguldījumi ir brīvprātīgs ziedojums, ir ignorējusi ekonomiskās ekvivalences pamatprincipu, taisnīguma pamatprincipu, kā arī privatizācijas procesa (objekta noma, rekonstrukcija, privatizācija) ekonomisko jēgu un mērķi.

[6.2] No lietas materiāliem redzams, ka pieteicējas veiktie darbi – projektēšanas un izpētes darbi, ārējās elektroapgādes rekonstrukcija, gan to izmaksas bija gan saskaņotas, gan arī akceptētas no iznomātāja puses. Šādā situācijā to vēlāka neatzīšana ir nesaprotama un faktiski ir uzskatāma par pieteicējas maldināšanu.

[6.3] Iespējams varētu atzīt, ka atbildētāja ir pareizi noteikusi Objekta cenu, taču tikai tajā gadījumā, ja vienlaikus Privatizācijas noteikumos tiktu atzīti pieteicējas ieguldījumi, noteicot derīgo un atlīdzināmo izdevumu apmēru, kā rezultātā tiktu sasniegts taisnīgs rezultāts gan gadījumā, ja Objektu iegādātos pirmpirkuma tiesīgais, gan tad, ja jebkura cita persona.

[6.4] Nav saprotams, kāpēc, vērtējot Objekta cenas noteikšanu, tiesa ir vērtējusi rekonstrukcijas projektu kā kopumu pēc būtības, savukārt izvērtējot derīgo izdevumu atzīšanu, skatījusies šauri un atrauti no projekta kopumā.

Arī nosakot derīgos un atlīdzināmos izdevumus, apbūves rekonstrukcija ir vērtējama tās kopumā. Proti, jebkurā rekonstrukcijā ir posms, kad būves (lietas) vērtība ir samazināta par sākotnējo vērtību.

Konkrētajā gadījumā pieteicēja ir iztērējusi ievērojamus līdzekļus, lai sagatavotu nepieciešamo dokumentāciju un pārvietotu transformatoru apakšstaciju, un šie izdevumi ir bijuši saskaņoti ar iznomātāju. Proti, iznomātājs ir saskaņojis konkrētu projektu, kurš ietver sevī arī darbības, kas pašas par sevi nepalielina ēkas vērtību, bet bez kurām projekta īstenošana nav iespējama. Šis gadījums ir netipisks ar to, ka ieguldījumi ir novērtējami rekonstrukcijas gaitā un tieši tajā brīdī, kad ir veikti tie nepieciešamie darbi, kas lietas vērtību nepalielina. Šādos gadījumos nozīme ir nevis lietas vērtībai kā tādai, bet gan „projekta vērtībai". Pieteicējas gadījumā „projekta vērtība" ir palielinājusies par Ls 133 130, jo bez šo ieguldījumu veikšanas projekts vispār nebūtu iespējams. Tādējādi šie izdevumi neapšaubāmi ir uzskatāmi par derīgajiem izdevumiem, kas ir palielinājuši lietas (projekta) vērtību un ir atlīdzināmi privatizācijas procesa ietvaros.

[6.5] Tiesa nav ņēmusi vērā Civillikuma normu, kas regulē izdevumu atlīdzināšanas kārtību, savstarpējo sakaru un nav izmantojusi sistēmisko tiesību normu iztulkošanas metodi.

Civillikuma 865.pants regulē nepieciešamo un derīgo izdevumu atlīdzināšanu neatkarīgi no tā, vai tie ir bijuši saskaņoti ar lietas īpašnieku, vai nav. Minētais izriet no apstākļa, ka nepieciešamie izdevumi tāpat būtu bijuši jāizdara pašam īpašniekam, savukārt derīgie izdevumi ir palielinājuši lietas vērtību un ekonomiskās ekvivalences princips noteic, ka tie ir jāatlīdzina.

Šādu tiesību normu iztulkojuma pareizību apliecina arī Civillikuma 867.panta otrā daļa.

Vienlaikus no minētajām tiesību normām un Civillikuma 868.panta secināms, ka izdevumi, kas taisīti lietas īpašnieka uzdevumā, to izdarītājam ir atlīdzināmi neatkarīgi no to klasifikācijas (nepieciešamie, derīgie, greznuma). Tā kā VAS „Diplomātiskā servisa aģentūra" bija precīzi saskaņojusi pieteicējas taisītos izdevumus, VAS „Privatizācijas aģentūra" tie bija jānoteic kā atlīdzināmie izdevumi Privatizācijas noteikumos.

[6.6] Pieteicēja norāda, ka ekonomiskās sekas tiesas spriedumam ir tādas, ka pieteicēja jau ir ieguldījusi Objekta būvē Ls 133 130, ja ēku tiek piedāvāts nopirkt par Ls 78 030, tas nozīmē, ka pieteicēja būs jau ieguldījusi Objektā Ls 133 130 + Ls 78 030. Vienlaikus jāņem vērā, ka paralēli pieteicēja ir maksājusi nomas maksājumus, bet jebkāda ēkas nomāšana var būt saistīta tikai ar rekonstrukcijas veikšanu, jo jebkādi ieņēmumi ir iespējami tikai pēc rekonstrukcijas pabeigšanas.

[7] Paskaidrojumā par apelācijas sūdzību atbildētāja to neatzīst un lūdz noraidīt, pamatojoties uz paskaidrojumos par pieteikumu norādītajiem argumentiem, papildus norādot, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots.

[8] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja un lūdza pieteikumu apmierināt. Atbildētājas pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[10] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un tos pašus apsvērumus atkārtoti nenorāda.

Atbildot uz apelācijas sūdzības argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa norāda tālāk minēto.

[11] Pieteicēja uzskata, ka Privatizācijas noteikumos Aģentūrai bija jānosaka nomnieka neatdalāmo ieguldījumu apjoms un atlīdzināšanas kārtība.

Pieteicēja neatdalāmo ieguldījumu apjomu Ls 133 130 apmērā noteikusi, pamatojoties uz 2007.gada 22.martā starp pieteicēju un bijušo Objekta īpašnieces VAS „Diplomātiskais serviss" parakstīto neatdalāmo nepieciešamo un derīgo izdevumu saskaņošanas aktu. Saskaņā ar minēto aktu neatdalāmos ieguldījumus veido ēkas Rīgā, */adrese/* rekonstrukcijas veikšanai nepieciešamie projektēšanas un izpētes darbi, kā arī ēkas ārējās elektroapgādes rekonstrukcija (*lietas I sējuma 112.-113.lapa*).

Saskaņā ar VAS „Privatizācijas aģentūra" valdes 2006.gada 15.jūnija lēmuma Nr.109/733 „Par nomnieka veikto neatdalāmo ieguldījumu novērtēšanas pamatprincipiem" 1.punktu nomnieka atlīdzināmo neatdalāmo ieguldījumu apjoms tiek noteikts, pamatojoties uz Civillikuma 865., 866., 867., 868., 969., 970., 1207., 2154. un 2162. pantu un ievērojot noslēgto nomas līgumu. Minētā lēmuma 3.punktā noteikts, ka nomnieka neatdalāmo ieguldījumu apjoms un atlīdzināšanas kārtība tiek noteikta privatizējamā nekustamā īpašuma privatizācijas noteikumos un pirkuma līgumā. Minētā summa tiek noteikta latos papildus objekta nosacītai cenai, un to nomniekam atmaksā privatizējamā objekta ieguvējs.

No lietas materiāliem izriet, ka Aģentūra, izstrādājot Privatizācijas noteikumus, ir vērtējusi pieteicējas veiktos ieguldījumus (sk. Aģentūras 2010.gada 18.oktobra darba grupas atzinumu *(lietas II sējuma 201.lapa*),

balstoties uz Aģentūras Nekustamā īpašuma privatizācijas dienesta 2010.gada 31.marta atzinumu (*lietas II sējuma 202.-203.lapa*). Pieteicējas ieguldījumus Objekta Novērtējumā vērtējis arī Aģentūras pieaicinātais eksperts - auditorfirma „BDO Invest Rīga" (*lietas II sējuma 213.-214.lapa*).

Aģentūra savos paskaidrojumos tiesai atzinusi, ka ēkas rekonstrukcijas projekta izstrādes izmaksas un ēkas ārējās elektroapgādes rekonstrukcija – transformatora pārvietošana ir uzskatāmi par derīgajiem izdevumiem atbilstoši Civillikuma 865.pantam, kas nav atlīdzināmi saskaņā ar Civillikuma 867.pantu, jo tie nepaaugstina Objekta vērtību.

Tādējādi lietā ir strīds par to, vai pieteicējas ieguldījumi ir atzīstami par tādiem, kas paaugstina Objekta vērtību.

[12] Apgabaltiesa, pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, atzīst, ka pieteicējas ieguldījumi nav palielinājuši Objekta vērtību, salīdzinot ar stāvokli, kādā lieta tika nodota nomā pieteicējai. Apgabaltiesas ieskatā būtisks ir fakts, ka pieteicējai tika iznomāta 3-stāvu ēka ar kopējo telpu platību 192,8 m^2, savukārt tieši pieteicējas darbības rezultātā privatizācijai tiek nodoti vairs tikai ēkas pamati ar apbūves laukumu 96 m^2. To apliecina arī Novērtējumā noteiktā iespējamā ēkas vērtība pirms rekonstrukcijas uzsākšanas - Ls 91 800 un apbūves tirgus vērtība uz 2007.gada 1.oktobri – Ls 14 900, ņemot vērā nomnieka darbības rezultātā radīto tirgus vērtības pazeminājumu Ls 76 900 apmērā (*lietas II sējuma 214.lapa*).

Fakts, ka ieguldījumi tika saskaņoti ar Objekta iznomātāju, nenozīmē, ka šie ieguldījumi ir jāatlīdzina (līdzīgi kā gadījumos ar greznuma izdevumiem (Civillikuma 868.pants), neņemot vērā Civillikuma 867.pantā noteikto par derīgo izdevumu atlīdzināšanas apmēru.

[13] Pieteicēja apelācijas sūdzībā piekrīt, ka veiktie ieguldījumi rekonstrukcijas projekta sagatavošanā un transformatora apakšstacijas pārvietošanā lietas vērtību nepalielina. Pieteicējas ieskatā palielinājusies ir „projekta vērtība", ar to domājot ēkas rekonstrukcijas projektu, jo bez šiem ieguldījumiem ēkas rekonstrukcija nebūtu iespējama.

Kā jau pirmās instances tiesa pamatoti norādīja, izskatāmais gadījums ir vērtējams kā izņēmuma gadījums, jo ēkai, atrodoties rekonstrukcijas stadijā, nav iespējams objektīvi noteikt ēkas nosacīto cenu, tāpēc Aģentūra pamatoti apbūves cenu noteica, balstoties uz ēkas vērtību pirms nojaukšanas. Tātad ēkas cenā nav iekļauti nekādi pieteicējas veiktie uzlabojami, līdz ar to pieteicēja, nopērkot Objektu, par pašas veiktajiem uzlabojumiem valstij nemaksā. Līdz ar to nav pārkāpts pieteicējas norādītais ekonomiskās ekvivalences princips. Pieteicējas līdz šim izdarītajiem ieguldījumiem nozīme rodas tikai tajā brīdī, kad rekonstrukcijas projekts tiek realizēts, proti, kad objektīvi var noteikt ēkas jauno vērtību rekonstrukcijas rezultātā.

[14] Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka Aģentūra pamatoti nav iekļāvusi Privatizācijas noteikumos pieteicējas norādītos ieguldījumus un pamatoti nav noteikusi to atlīdzināšanas kārtību.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* pieteikumu par ar valsts akciju sabiedrības „Privatizācijas aģentūra” valdes 2010.gada 28.oktobra lēmumu Nr.173/809 apstiprināto nekustamā īpašuma Rīgā, */adrese/*, kadastra Nr*./kadastra numurs/*, privatizācijas noteikumu grozīšanu un mantisko zaudējumu atlīdzinājumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *(paraksts)* S.Liniņa

Tiesneši *(paraksts)* I.Amona

(paraksts) V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Liniņa
Rīgā, 2012.gada 13.jūnijā